

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 55/07-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti E. o. c. p., a. s., V., zastúpenej advokátkou JUDr. B. K., V., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 162/98, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti E. o. c. p., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. októbra 2006 doručená sťažnosť spoločnosti E. o. c. p., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 162/98.

Zo sťažnosti sťažovateľky okrem iného vyplýva:

„Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. februára 1999 č. k. 1 K 162/98-12 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka C., akciová spoločnosť, so sídlom v K., (...).

Dňa 22. mája 2003 sa v konkurznej veci č. k. 1 K 162/98 konalo prieskumné pojednávanie na preskúmanie prihlásených pohľadávok. Na uvedenom prieskumnom pojednávaní správca konkurznej podstaty Ing. J. B., (...) poprel pohľadávku sťažovateľa vo výške 50.560.000,- Sk v celom rozsahu.

Sťažovateľ sa prieskumného pojednávania nezúčastnil.

Vzhľadom k tejto skutočnosti, že krajský súd neupovedomil sťažovateľa o tom, že jeho pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní popretá, mal sťažovateľ zato, že jeho pohľadávka sa pokladá za zistenú.

Začiatkom roka 2006 sťažovateľ pri nahliadnutí do spisu krajského súdu č. k. 1 K 192/98 zistil, že jeho pohľadávka bola popretá v celom rozsahu.

Sťažovateľ listom zo dňa 6. februára 2006 podal sťažnosť na prieťahy v konaní Krajského súdu v Košiciach č. k. 1 K 192/98 predsedovi krajského súdu.

Krajský súd v Košiciach listom zo dňa 6. 3. 2006 Spr 11032/06 sťažovateľovi oznámil, že mu správu o výsledkoch šetrenia zašle v neskoršom termíne z dôvodu, že sa mu nepodarilo zabezpečiť riadne podklady pre jeho prešetrenie z dôvodu nečinnosti správcu konkurznej podstaty.

Sťažovateľ opakovane listom zo dňa 4. apríla 2006 podal sťažnosť na prieťahy v horeuvedenom konaní.

Krajský súd v Košiciach listom zo dňa 11. mája 2006 sťažovateľovi oznámil, že jeho sťažnosť sa zakladá na pravde a že veriteľom nebolo zaslané upovedomenie podľa § 23 ZKV z dôvodu pochybenia administratívneho pracovníka súdu.“

Sťažovateľka v tejto súvislosti žiada ústavný súd, aby vyslovil, že krajský súd v predmetnom konaní porušil základné právo na prerokovanie jej veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prieťahov.

Zároveň sa domáha i úhrady trov konania.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej vzájomnej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním, rozhodnutím alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, alebo ak nezistí žiadnu možnosť porušenia označených základných práv alebo slobôd, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (m. m. II. ÚS 21/02, I. ÚS 91/03, II. ÚS 75/06).

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní tejto sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o zjavne neopodstatnenú sťažnosť. Úloha ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu nespočíva v tom, aby určil, či preskúmanie veci predloženej sťažovateľom odhalí existenciu porušenia niektorého z práv alebo slobôd zaručených ústavou alebo dohovorom, ale spočíva len v tom, aby určil, či toto preskúmanie vylúči akúkoľvek možnosť existencie takéhoto porušenia (m. m. I. ÚS 4/00, II. ÚS 75/06).

Sťažovateľka v sťažnosti podľa čl. 127 ústavy namietala, že krajský súd v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 1 K 162/98 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože „... krajský súd neupovedomil sťažovateľa o tom, že jeho pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní popretá“. Sťažovateľka uvádza, že túto skutočnosť zistila, až „Začiatkom roka 2006 (...) pri nahliadnutí do spisu krajského súdu č. k. 1 K 192/98 (...), že jeho pohľadávka bola popretá v celom rozsahu“.

Podľa sťažovateľky „Od konania prieskumného pojednávania t. j. od 22. mája 2003 do dnešného dňa uplynula lehota viac ako troch rokov a preto toto konanie krajského súdu nemožno považovať za konanie bez zbytočných prieťahov. (...)“

Nejedná sa o pohľadávku zanedbateľnej výšky a sťažovateľ má záujem podať žalobu o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky v čo najkratšom čase, aby stav právnej neistoty odstránil a v prípade zistenia, že pohľadávka je sporná aby vykonal právne kroky potrebné pre ochranu jeho práv“.

Ústavný súd z obsahu súdneho spisu preskúmal tieto námietky sťažovateľky a je toho názoru, že ňou označený postup krajského súdu nemožno spájať s porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako sa toho dožaduje, pretože je neopodstatnený.

Z obsahu spisu krajského súdu ústavný súd zistil, že 17. marca 2004 podala sťažovateľka návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov, sa zúčastnila 1. apríla 2004 zasadnutia veriteľského výboru a 6. mája 2004 aj schôdze veriteľov, kde súd priznal

hlasovacie právo všetkým konkurzným veriteľom bez ohľadu na to, či ich pohľadávka bola zistená. Zástupca sťažovateľky 27. októbra 2004 nahliadol aj do spisu sp. zn. 1 K 162/98 a prevzal si aj fotokópie listín, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. To znamená, že sťažovateľka sa už v tom čase oboznámila so spisom krajského súdu, a nie až 25. januára 2006, ako to tvrdila v sťažnosti, že „začiatkom roka 2006 sťažovateľ pri nahliadnutí do spisu krajského súdu č. k. 1 K 192/98 zistil, že jeho pohľadávka bola popretá v celom rozsahu“. Teda sťažovateľka sa mala možnosť dozvedieť o tom, že jej pohľadávka bola popretá, už podstatne skôr ako to uviedla vo svojej sťažnosti.

Ďalej ústavný súd zo spisu zistil, že krajský súd doručil upovedomenie o popretí pohľadávky právnomu zástupcovi sťažovateľky ešte 7. marca 2006, teda v tom čase už bol odstránený stav právnej neistoty sťažovateľky, ktorá sa až následne domáhala touto sťažnosťou vyslovenia porušenia svojich práv postupom krajského súdu.

I keď je zrejmé, že krajský súd neupovedomil sťažovateľku v lehote 30 dní od konania prieskumného pojednávania o tom, že jej pohľadávka bola popretá, vzhľadom na zistený skutkový stav s prihliadnutím na účel a podstatu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd nemal inú možnosť ako sťažnosť sťažovateľky odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2007

